

Idèari Barbar

No ^{pas} ~~est~~ tot u un moro o un colom.

El geni espanyol es molt impressionable
tot son rampes i estufos. Ara existeix una
formidable competència de patriotisme. Les i-
niciatives particulars — moltes variades i
originals — demostren el que diem.

Una d'aquestes iniciatives, però, ha fracassat
no obstant d'ésser ben factible, practica i eficaz
tractava de formar un batalló de voluntaris
amb els socs del Ter Nacional i del Ter de
Coloms. L'idea — a cadascu el que sigui-
guen — havia partit d'un tal senyor Laraga.
S'entén que es compren que un batalló
no és una paquetilla. I el senyor Laraga
tenia que comptar no sols amb seu voler, si
no amb el voler dels altres, o sigui dels que
havian de formar part del surdit batalló.
El senyor Laraga nomes s'imagina els estrulls
que farien en les mies dels marroquins, un miler

d'homes que tirassin tret i ell ... tira el tret.
Però projectes no volen precipitacions.
Agafats de cop calent els socis del Tir Nacio-
nal i del Tir de Coloms devien ofendre's
un poc de que el senyor Laraga haques dis-
posats d'ells així com d'ací, sense una prepa-
ració convenient i metòdica.

Ja hem dit — i respectem qualsevol opinió con-
trària — que un contingent de voluntaris no es
una paquetilla. El senyor Laraga podia
demandar un cigarett ab socis de referència
i cap d'ells s'hauria desairat, però es de-
manà que anessin a l'Àfrica amb la mateixa
franquesa de qui demana un cigarret, i, natu-
ralment, ni paquetilla ni batalló.

Un tirador sigui de bala, sigui de perdigons,
te el seu amor propi. Cal saber-lo tirar,
cal preparar-lo, cal anar-li amb insinu-
acions primer, després amb indirectes, més tard
amb discursos falaguers i sentimentals que li to-
quin el cor i la vanitat.

Desem de fer nos càrrec que tirar sobre

un blanc de justia o sobre un ouell volador
no es tirar sobre un enemic, com saltar
a terra plana per export, no es estrompa-
ssar alismes. Es mes greu e mes meritori dirlo
darrer, i no sempre un home estrober en humor
de fer-ho i menys disposant-ho un altre i induent-
se'n l'anomenada.

Perque es indubtable que el senyor Laraga
hauria recollit els llorers. I tot hom sap que
inventar un batalló no es res del'altre mo-
mentre que figurari individualment te el seu
merit. El ~~senyor~~ ^{na} Laraga no ~~estab~~ oportu.
Aqueixes inventives no es posen mai en practica
en temps de guerra. El concepte d'inutilitat
no aturia el goig de complaure a un amic i en
certs casos l'augmenta.

Ara es del Tir Nacional i es del Tir de Co-
loms poden dir: "Ah senyor Laraga, hemomas
tant i quant anys no recordau-vos de la nostra
estampa i ara que fem falta sortiu amb aqueixa
punsada del batalló? Que us creiem que badem
Val a dir-ho el senyor Laraga no ha pas ^{estat} ~~est~~
~~est~~ desairat del tot. Un dels requerits ha

respost afirmativament. Les croniques no
diuen el seu nom. Porta erbrinar — li no s'es
brinara mai — si aquest un ha demanat
son lloc ^{avants} ~~avants~~ o despres d'enterarar-se de que
^{lloc del batalló} els altres restaven desert. Es una dada d'impon-
tancia per erbrinar fins a quin punt resulta
lloable l'accio del voluntari.

de tota manera un batalló ^{for més} ~~de dos~~
^{pel voluntari} el ^{de Laraga} ~~de dos~~ ^{un batalló de dos placs}
no anirà a la guerra. I el senyor
Laraga podra dir com alguns filòsofs
artífexs: en tinc prou amb un fidel i,
per la meua satisfaccio interior, encara
em sobra.

~~Prendenci Bertrana~~

(32)